

Elsősorban klasszikusokat és művészfilmeket kínál a Somogyi

Videók a könyvtárban

Új szolgáltatással bővült nemrégiben a megyei feladatokat is ellátó szegedi Somogyi-könyvtár kínálata: a bibliotéka gyűjteményéből kiválasztott videokazettákat az első emeleti zenei részleg mellett kialakított négy boxban egyénileg is meg lehet nézni.

A Somogyi-könyvtárban az utóbbi években a szűkös anyagi lehetőségek ellenére is sokat tettek azért, hogy lépést tartsanak a technika fejlődésével, hogy egyre korszerűbb, szélesebb körű szolgáltatást nyújtsanak. Az internetezés mellett immár videózni is lehet a Dóm téri bibliotékában. Sósne Karácsonyi Mária, a könyvtár zenei tájékoztatója elmondta: 2001-ben jelentkeztek a Nemzeti Kulturális Alap-program (NKA) audiovizuális eszközök beszerzését támogató pályázatára. Az eredményes szereplés feltétele volt, hogy az intézmény fenntartója 50 százalék önrészt biztosítson a projekthez. Szeged város önkormányzata vállalta ezt, 500 ezer forintot adott a Somogyinak, így az NKA támogatását elnyerve összesen egymillió forintért vásárolhatott a könyvtár audiovizuális eszközöket. A Média Markt kedvezménye is hozzájárult ahhoz, hogy az elmúlt év végén az első emeleten négy, videomagnóval és színes tévével felszerelt egyszemélyes boxot tudtak kialakítani, ahol az olvasók a többiek zavarása nélkül, fejhallgatóval videózhatnak. A pályázattal nyert pénzből ezenkívül új fejhallgatókat, magnókat, CD-játzókat, két nagyképernyős, sztereó színes tévét és hifi videomagnót is vásároltak, amelyeket majd a rendezvényeiken használnak.

Szombaton délután is videóztak az olvasók – hétköznapiokon gyakran már sorba kell állni.

Sósne Karácsonyi Mária szerint azért egyszerű ez az új lehetőség, mert ezután azokat a videokazettákat is meg tudják nézni az olvasók, amelyek eddig nem voltak kölcsönözhetőek, csak szervezett formában, a könyvtárban vetítették le. Különösen hasznos ez a szolgáltatás a középiskolásoknak és az egyetemistáknak, akik leggyakrabban tanulmányaikkal kapcsolatos filmeket választanak. A videoboxok a teljes nyitvatartási idő alatt vár-

ják az olvasókat. A videózás – ami immár a könyvtár ingyenesen igénybe vehető alapszolgáltatásai közé tartozik – hamar népszerűvé vált, már korlátozásokat is be kellett vezetni: délutánonként, ha sorban állás alakul ki, akkor nincs lehetőség arra, hogy valaki három-négy filmet is megnézzon egymás után.

A Somogyi videógyűjteménye több mint ezer filmből áll, a klasszikusok mellett egészen új alkotá-

sokkal is találkozhatunk. Elsősorban művészfilmeket kínálnak, de van jó néhány igényesebb krimi, kaland- és akciófilm is. A kereszta, a Titanic és a lengyel Krzysztof Kieslowski Három szín-trilógiája most a sláger. A könyvtárosok eddigi tapasztalatai szerint az egyetemista korosztály, azaz a huszonévesek videóznak leggyakrabban, de a nyugdíjasok is szívesen választják a szórakozásnak ezt a módját.

H. ZS.

Szépen, szerényen éltek Vásárhelyen

Igaz mesék a konténerekknél

Biztosan senki sem tudja, hányan kényszerülnek arra, hogy átkutassák mások szemetét, így egészítsék ki csekély jövedelmüket. Nem mindannyian hajléktalanok, sőt állítólag nem is mindannyian szorulnak rá a kukázásra.

A minap ütött-kopott kerékpárjával érkezett az egyik vásárhelyi ház konténereihez egy férfi. Olyan fiatalosan ugrott le a nyeregből, mintha tizenéves lenne, majd hosszan kutakodott nejlonzacskói között. Végül kampós fémbotjával kezdett kurkászni a konténerben. Egy lakó aprót köhentve kérte, engedje már meg, hogy kiönt-

se a szemetet, majd mikor megtette, a kukázó a használt gyermekpelenkára mutatva morcos hangon kezdett dünyögni: – Miért kell ilyen büdöset beledobni?

Aztán megállt beszélgetni.

– Hát kérem, én valóban rászorultam, hogy ilyet csináljak – bökött a fejével a kuka felé. Nem tehetek róla, ide jutottam.

Annak idején a Hódgépben dolgozott, ám miután az utcára került, egyszerűen nem talált magának állást. Végül a kilencvenes évek elején előnyugdíjba mehetett.

– Szépen, de nagyon szegényen édegéltünk a feleségemmel, ám szegény gyorsan meghalt. Az egyik fiam meg nemsokára követte. A

másikat meg legalább tizenöt éve nem láttam. Tudja, a menyem miatt...

Elérzékenyül, s nem is akar mást mondani. Aztán ismét megered a nyelve:

– Aztán itt maradtam egymagam, mint az ujjam, a nagy házban. Fűteni nem a központival fűtők, hanem beállítottam a szobába egy kis vaskályhát. Oszt, ha kerül bele valami, azzal fűtök. Megeszik az mindent, még a műanyagot is.

Nem mond többet. Gyűjtőget tovább, szorgalmasan.

Tapodi Sándorról, a város határában főlába csavart bádogkalyibában élő férfiről már korábban ír-

tunk. Ő az, aki a leginkább komfortossá tudta tenni életterét. Igaz, ő a készbe ült bele, ugyanis megengedték neki, hogy beköltözzék egy üresen álló házikóba. Terve is van: az, hogy kiskertet vegyen magának a város környékén. Mint mondta: bontott anyagból majd csak felépít magának egy, az igényeinek mindenben megfelelő házikót.

– Olyan kertre lenne szükségem, amelyben ott az áram is. Mert az mostanság mégiscsak kell az ember fiának.

Vásárhelyen több városi intézmény is foglalkozik a hajléktalanok istápolásával: a hajléktalan szálló, a nappali melegedő. Az átmeneti szállóban azonban nem fér el mindenki. Még akkor sem, ha többet fogadnak be, mint ahány férőhely van. Elvileg összesen 60 embernek jut itt hely, de általában többen veszik igénybe. A roma jogvédő iroda ugyan segít nekik hivatali ügyeiket intézni, de hogyan lehetne munkát adni azoknak, akik az utcákon élnek?

Istvánnak, egy másik hajléktalannak nincs semmilyen életcélja.

– Azt mondom, uram, hogy nem érdemes terveznie előre annak, aki az utcán, a parkban él – mondta. – Aki tervez, az nincs magánál, hiszen az utcán lakók hamar meghalnak. Minek is éljenek sokáig, hogy csak szenvedjenek? Mert ennek az életnek csak ez lehet az értelme – emelte meg a szatyrát, benne a műanyag palackban lötykölődő bort.

– Késérő ez a vacak, nagyon az, csak azért jó, mert sok van belőle.

Magáról csak azt árulja el, hogy több munkahelye is volt, de mindenünnen kirakták – az ital miatt. Elvált, s a felesége maradt a gyerkeivel a lakásban. Nem volt hová mennie, csak az utca maradt.

KOROM ANDRÁS

Kegyes falfirka

A tiszai partfalon, a szokásos, főlészlítő módon megfogalmazott, ám a közlési küszöb alatti kifejezési formára vetkőztetett utalások és értelmező ábrák szomszédságában egy meglepő mondat is olvasható. „En vagyok az út, az igazság és az élet”. Jézus szavai Szent János evangéliumból, festékszóróval fölfújva a parti sétányt szegélyező mellvédre.

A graffitis üzenet műzsája rögtön két gondolatébresztő pusztit is cuppant a szemlélő homlokára. Egy: ha odafönt is olvassák a partfalat, ennek a szövegnek biztos jobban örülnek a többen. Kettő: szerencse, hogy az evangélisták nem falfirka formájában rögzítették Jézus történetét, mert talán még a Joisten se győzte volna őket ellátni azzal a tömördek festékszóróval.

NYILAS PÉTER

Van visszhangja Gellérffy László tévéműsorának

Keresztűzben a makói Sajtóklub

A makói képviselőtestület legutóbbi ülésén néhány jobboldaliként számon tartott képviselő szinte összütést zúdított a Makói Városi Televízió egyik műsorára, amikor – egy másik ügy kapcsán – szóba került a helyi médium. Rosszabb, mint a Heti Hetes, egyoldalú, keveset foglalkozik makói témákkal – mondták a Sajtóklubról. Az egyik szenátor – talán maga sem gondolta komolyan – azt is megjegyezte: néha a legszívesebben orstortol kergetné szét a beszélgetés résztvevőit. A tévé jelen lévő ügyvezetője, Gellérffy László nyomban válaszolt, mondván: megszívleli a bírálatokat. A nézők pedig azt kérdezik, mi lesz a műsor sorsa?

A Sajtóklub műsora tavaly ősszel indult a makói tévében. A kéthetente jelentkező, nagyjából félórás beszélgetés résztvevői mindig újságírók, akik aktuális eseményekről, jelenségekről mondanak véleményt. Gellérffy László a bíráló megjegyzésekről szólva azt mondja, az élőben közvetített műsor résztvevői valóban keresetlenül elmondják véleményüket. Szerinte a meghívott vendégek nem sorolhatók politikai szekértáborokba, ám kétségtelenül kritikus alkutú emberek – mint az újságírók általában. Vallja, hogy a hír szent, a vélemény szabad. Az újságíró is. Más kérdés, hogy ez többekhez jut el. Ez persze felelősséggel is jár.

Az ügyvezető-főszerkesztő úgy gondolja, a Sajtóklubban olyan témák kerülnek terítékre, amelyekről a makóiak is beszélnek a presszóban, a piacon vagy a boltban. Hogy kimondottan makói vonatkozásúak viszonylag ritkábban kerülnek szóba, az egyszerűen amiatt van, hogy egy ilyen kis településen viszonylag kevés jelenségértékű esemény történik. A kitekintés amúgy sem válik kárára a helyi tévének.

A Sajtóklub tehát folytatódik, ám kicsit másként, mint eddig. Azt Gellérffy László a bírálatokból leszűrte, hogy az általában szegedi újságírók közé időről időre érdemes meghívni helybélieket is. Így a műsor „makóibbá” válik, még akkor is, ha országos jelentőségű témáról váltanak szót a stúdióban. Csütörtökön például Bodzsár Erzsébet lesz a három meghívott vendég egyike.

A Sajtóklubot persze nem csak bíráló megjegyzések érik képviselőktől és nézőktől egyaránt, ám Gellérffy László a kritikát is szívesen fogadja. Szerinte furcsa lenne, ha a szakmájuk alapkövetelményeként kritikus szemléletű újságírók rossz néven vennék, amikor róluk mondanak – esetleg negatív – véleményt. Az észrevételek azt tükrözik – mondja –, hogy néznek bennünket, és van visszhangja annak, amit csinálunk.

SZABÓ IMRE

Gellérffy László a kritikát is szívesen fogadja – a Sajtóklub pedig folytatódik.

Fotó: Miskolczi Róbert

HIV-fertőzöttet köröznék

Szökött menedékesek

BUDAPEST (MTI)

Három szökött menedékest keres a rendőrség, a külföldi állampolgárok eltűnése ügyében a nyírbátori rendőrkapitányság indított államigazgatási eljárást – adja hírül internetes honlapján az Országos Rendőr-főkapitányság.

Az illegálisan Magyarországon tartózkodó külföldiek közül kettejük számára kiutasításukig a Nyírbátori Határő Igazgatóság Közösségi Szállását jelölték ki tartózkodási helyként. Cselenyák János 53 éves ukrán állampolgár októberben nem tért vissza ide engedélyezett kimaradásáról, Stephan

Vokasinovics 21 éves jugoszláv állampolgár pedig 2001. október 28-án szökött meg a Nyíregyházi Jósza András Kórház Sürgősségi Osztályáról, ahová kezelésre beutalták. A harmadik körözött, Freeman Carl Bright 24 éves sierra leone-i állampolgár a budapesti Szent László Kórházból távozott 2001. november 4-én engedély nélkül; a férfi HIV-fertőzött. A rendőrség kéri, hogy aki tud a három férfi tartózkodási helyéről, értesítse a Nyírbátori Városi Rendőrkapitányságot a 06-42281-666 vagy 06-42281-105 telefonszámon, illetve hívja a 107-es, vagy 112-es segélyhívószámot.

Sokak számára ez mindennapi, már természetes mozdulat.

Fotó: Tésik Attila